

Els gossos espïen els humans per calibrar-ne la generositat

Un nou estudi conclou que els gossos observen les persones quan no se n'adonen amb l'objectiu d'intuir i valorar quines són les seves actituds

✘ DAVID BUENO

Diu que el gos és el millor amic de l'home. Si més no, van ser els primers animals a conviure amb les persones. Provenen dels llops, i la seva evolució com a gossos va començar fa uns 100.000 anys. Se sap que fa 15.000 anys ja havien estat domesticats, molt abans que qualsevol altre animal. Per algun motiu, se senten bé convivint amb les persones. S'ha dit que possiblement és perquè les societats humanes reproduïxen l'estructura grupal dels canids, en el sentit que tots els individus tenen accés a tots els beneficis de pertànyer al grup, tot i que n'hi hagi que ostentin un rang superior, amb determinats privilegis. El que no se sabia, però, és que sense que ens en adonem els gossos ens espïen. Ho fan amb l'objectiu de trobar en els nostres gestos informació que els digui com és realment cada individu.

Quan creuen que no els mirem, es fixen en les nostres actituds i en les que les altres persones tenen amb nosaltres, i en funció d'això decideixen amb qui prefereixen estar. I no opten per les persones més fortes, ni per les que ostenten un rang més elevat dins la societat humana: prefereixen estar amb persones generoses a les quals –i això és una condició indispensable– se'ls reconegui socialment la generositat. Ho ha demostrat un equip d'investigadors del Consell Nacional d'Investigacions Científiques i Tècniques de l'Argentina i de la Universitat de Buenos Aires, encapçalat per Mariana Bentosela. L'estudi acaba de sortir publicat a la revista *PlosOne*.

L'empatia dels gossos

No és cap secret dir que els gossos poden llegir i interpretar molts dels signes de comunicació de les persones. Per exemple, són perfectament capaços de discriminar els que se'ls acosten amb intencions amigables respecte als que ho fan de manera

AURE FARRAN

amenaçadora. Sovint, davant determinades situacions d'ambigüïtat gestual, la seva agudesa és superior a la de les mateixes persones.

Són molt sensibles a la manera com els humans se'ls adrecen. Prefereixen les persones que els dirigeixen paraules o els fan gestos afectuosos respecte a les que els mostren indiferència. I poden distingir entre una cara somrient i una de neutra, i entre una expressió de disgust i una de felicitat. També reconeixen la tristesa i, si veuen una

persona que plora i una que riu o canta, tendeixen a acostar-se a la primera, com si amb la seva presència la volguessin consolar.

No és clar quin és l'origen d'aquestes habilitats empàtiques, si són innates o apreses, o si potser són conseqüència de la interacció entre les capacitats grupals pròpies de la seva espècie i l'aprenentatge que requereix viure

en una societat humana. Tanmateix, amb tot això no és gens estrany que siguin considerats uns companys fidels.

Els gossos ens espïen

Però, sovint, per decidir qui prefereixen, ens espïen sense que ens en adonem. A mitjans de la dècada passada es va demostrar que els gossos observen dissimuladament les nostres actituds i que mostren una clara preferència per les persones generoses i que cooperen amb altres persones, més que no pas amb les individualistes i egoistes. Aquest fet pot tenir relació amb la facilitat amb què, posteriorment, pensen que els poden oferir aliment.

També prefereixen les persones que són capaces de guanyar un altre gos en un joc d'estira-i-arroxa que no pas les que acaben cedint, la qual cosa s'ha interpretat com una predilecció per persones amb aptituds per ostentar un rang superior –la reputació dels guanyadors–. El que poc imaginaven, però, és el concepte de *reputació* que tenen els gossos quan l'apliquen a l'espècie humana.

Cal tenir bona reputació

Per comprovar les preferències dels gossos, Bentosela i els seus col·laboradors van dissenyar una sèrie d'experiments en què els gossos presenciaven una escena. En aquesta situació hi havia unes persones que feien de captaires i unes altres que els oferien, o no, menjar. Entre les que havien de reaccionar davant el captaire n'hi havia amb aspectes físics diferents, fortes i atlètiques o, alternativament, dèbils i humils, un signe que d'entrada podria ser interpretat com a identificatiu de la seva reputació.

Com era d'esperar, els gossos, que prèviament no coneixien cap d'aquestes persones, miraven dissimuladament l'escena, de reüll, com qui no vol la cosa. Però quan se'ls va permetre acostar-se clarament ho van fer decididament cap a les persones que havien donat menjar al captaire. Però no les preferien a totes de la mateixa manera. En alguns casos, els captaires havien fet signes d'agraïment i ho expressaven amb paraules amables, i en d'altres mostraven indiferència. Doncs bé, els gossos preferien les persones generoses que havien rebut mostres d'agraïment, amb total independència de la seva suposada reputació en funció del posat, fos altiu o humil. —

EMOCIONS
Els gossos tenen una gran capacitat per detectar les emocions dels humans que pateixen o ploren i s'hi acosten per consolar-los.